

Малахова Дарія Олександрівна

ОСОБЛИВОСТІ ЛІКУВАННЯ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ В ПАЦІЄНТІВ З COVID-19

Харків, Україна

Харківський національний медичний університет
Кафедра внутрішньої медицини №3 та ендокринології
Науковий керівник: Лахно Ольга Вікторівна

Актуальність. Цукровий діабет (ЦД) є одним з найпоширеніших супутніх захворювань при лікуванні пацієнтів з Covid-19, яке потребує постійного менеджменту. Вікові групи для коронавірусу та ЦД збігаються та обумовлюють необхідність паралельного лікування. Але деякі препарати, що використовуються при ЦД, можуть обтяжувати протікання інфекції викликаной Covid-19 та збільшувати смертність на 10% і більше.

Мета. Узагальнити дані сучасної наукової літератури про лікування цукрового діабету в пацієнтів з інфекцією викликаную Covid-19.

Матеріали та методи. Проведений метааналіз публікацій досліджень щодо ведення пацієнтів з ЦД у разі зараження Covid-19. Дослідження здебільшого проводилися в Китаї (54 %) та США (32 %). Рівень значущості складав 5 % і менше. У дослідженнях превалювали чоловіки (у середньому 67 %). Зберігалася всесвітня тенденція вікового розподілу, а саме 50 років і більше (91 %).

Результати. Більшість робіт вказували на використання інфузій інсуліну в якості оптимального контролю глюкози. Він достовірно знижує рівень запальних цитокінів та полегшує тяжкість протікання коронавірусу. Метформін та похідні сульфонілсечовини рекомендовано застосовувати амбулаторним пацієнтам із легким перебігом Covid-19 або пацієнтам із цукровим діабетом 2 типу, які контактують з хворими, але самі неінфіковані, але для тяжких хворих їх необхідно виключити з призначень. Внутрішньолікарняна смертність була на 10% нижчою у пацієнтів, які не

приймали ці препарати. Тіазолідиндіони також бажано не призначати через високу вірогідність наростання системного набряку, але допустимі в разі легкого протікання коронавірусу у пацієнтів без інших супутніх захворювань. Інгібітори дипептидилпептидази 4 не показали негативного впливу на тяжкість Covid-19, декілька досліджень навіть відмітили позитивний ефект. Загалом ця група препаратів рекомендована для використання при широкому спектрі тяжкості протікання інфекції викликані Covid-19. Щодо аналогів глюкагоноподібного пептиду 1 думки сильно різняться. Можна напевно сказати, що ці препарати не слід застосовувати в разі гемодинамічної нестабільності та вираженої дисфункції шлунково-кишкового тракту. Також рекомендовано виключити з терапії інгібітори натрій-залежного ко-транспортера глюкози 2-го типу.

Висновки. Доцільність використання тих чи інших препаратів при ЦД у разі зараження Covid-19 обумовлена тяжкістю протікання цих захворювань. Зовсім не рекомендується призначення інгібітори натрій-залежного ко-транспортера глюкози 2-го типу, обмежено використовувати метформін, тіазолідиндіони та генно-рекомбіновані препарати. Оптимальними для використання наразі вважаються інфузії інсуліну та інгібітори дипептидилпептидази 4.